

ידידיו גלוי-הלב של שמואל קריב, שנידון בגיל 15 על רצח דודתו

ונשפט שוב לשבע שנות מאסר, על אונס פרוצה כבולה

היציאה מן החתמה

שנפט לחמש שנות מאסר (בית-המישפט העליון הח- מיר בעונשם של הנערים, והעמידו על שמונה שנים) ומגיע לראשונה בחייו לכלא.

הוא תיאר בגילוי-לב מדהים מעשי-סדום סאדיס- טיים שראה בעינו, את האלימות, מיסכבי-הזכר וחוקי- הבזול של העולם העברייני.

קריב סיפר על ניסיונותיו להימנע מלקחת חלק בעי- שון סמים ובמעשים הומו-סכסואליים. את הרשימה הקודמת סיים בעת שהתחלפה הנהלת הכלא, ובבית- הסוהר שררה רוח של שיפוצים מרחיקי לכת. יומנו של קריב התגלגל בדרך נפתלת לידינו של כתב, "העולם הזה", עופר קוף, והוא מתפרסם ככתבו וכלשונו.

שמואל קריב (קירשנבוים), הצעיר בן ה-24, המרצה כעת עונש-מאסר בכלא רמלה, בווזן אונס פרוצה כבד לה, מגולל ביומ-חיים אינטימי זה את גילגוליו.

פרק זה, השלישי מבין חמישה בסידרה, פותח במ- קום שבו סיים קריב את הרשימה הקודמת: בכלא תל-מונד.

קריב רצה בבית-הכלא לעבריינים צעירים, עונש- מאסר של שמונה שנים, שהוטל עליו בעיקבות רצח דודתו, מנהלת בית-ספר, שבו הודה והורשע יחד עם חברי-נעורים שלו.

בפרק הקודם גולל קריב את ריגשותיו, נכער בן 15

קבוצות-הגיוס עברו טירטורים קשים, שהתבטאו במסעות מפרכים מחוץ לכלא, הקפצות וטירטורים בלילה, סחיבת קורות של עמודי-השמל, וכל מה שסירון היה עושה ביחידה מוכשרת בצה"ל בשנות ה-60.

היה לנו קצין בדרגת סג"מ וסמל-צנח- נים, שטירטרו אותנו בשיטתיות. דוגמה קלאסית לטירטור שעברתי היה היום שבו הסתובבנו עם אלונקות וציוד צבאי מלא, במשך תשע שעות רצופות, משעה 14.00 בערך עד 23.00, ואני לא יודע עדיין עד היום מאיפה שאבתי כוחות לעמוד בטיר- טור זה ובעוד רבים אחרים. אך בסך-הכל רציני להתגייס לצבא והייתי מוכן לשלם כל מחיר. שלושה מחזורי-גיוס כאלה עבר- תי כשהתיקווה לגיוס לא מרפה ממני.

למדנו איש מרעהו ועורנו אחד לשני לפתור בעיות.

באחת הפעמים אורגן לנו מיפגש עם חבר'ה מפרלמנט-הנוער בגיבעתיים. באה קבוצה מעורבת, בניס ובנות, ובהודמנות זאת הכרתי את חברתי הראשונה. מאז היינו נפגשים אחת לחודש, וזו היתה האהר- בה הראשונה בחיי, אחרי שלושים ושניים חודשי-מאסר. יצאתי בפעם הראשונה ל- חופשה בת 24 שעות. היא, החברה, חיכתה לי בחוף, ויחד יצאנו לבלות. לא ידעתי איך להתנהג איתה, והרגשתי מאד לא-נוח, אך היא נתנה לי הרגשה טובה ואפילו בביתה ביקרתי ונפגשתי עם הוריה, אחת הציפיות העיקריות שלי — לשכב איתה — לא התגשמה. פשוט לא ידעתי איך להגיע למצב שבו ולפיכך חזרתי מהחופשה מתוסכל וממורמר. כשכתבתי לה, מייד אחרייכן, את אשר על ליבי, נפסק הקשר בינינו.

אחד המיפעלים היפים, שיום אותו מדי- ריך, היה עריכת בחירות פנימיות במחנה. נבחרו שלושה חניכים תורניים שתפקידם היה להיות אחראים על סידרי-המחנה, לפתור בעיות וסיכסוכים בין הבודדים, ללא התערבות ההנהלה. היה עליהם גם להיות נציגי המחנה כלפי ההנהלה.

בבחירות, שהיו חופשיות, נבחרתי כח- ניך התורן הראשי, והשתדלתי בכל מאודי לפעול למען החברה. ערכנו הרבה מישי- פטיחברים, ומי שנמצא אשם, הייב היה להתנצל על נשוא אשמתו ולפצות באופן סימלי את חברו שניזוק.

אם נתגלה אסיר שלא התחשב בדיעור- תינו, ועלול היה להביא נזק, מחובתינו היה לדווח למדריך, וזה עלול היה להע- בירו מהמחנה.

כ ? בית-המורה עבר תהליך של צביעה, שיפור צורתו והעיקר — נקיון יסודי. גם בתחום המישמעת נעשו שינויים. והתחלנו להרגיש שיש דין ויש דיין. לא היה קיים עוד המצב של איש הישר בעיניו יעשה, וכל הבריונים ואני ש-יהאגרוף הועברו לבתי-סוהר אחרים. נשארו רק אותם אסירים שגילם הגיע עד 21. היו גם כאלה שהיו צעירים יותר אך הועברו, כי הם היו אלמנטים שלייליים. אני ביקשתי שוב לעבור למחנה, ואכן, לאחר זמן קצר, הועברתי. יחד אתי בחדר היה אחי של אחד ממנהיגי הפנתרים השחורים, אשר עבד גם יחד איתי במס- גריה והיה בחור נהדר. הבחור שהיה אתי בחדר כאגף השתחרר, ומצא את דרכו כגבר בחיים.

הנשיא לא חנן

ה ממונים עלי בכלא רצו לגייס אותי, אך המחסום של מאסרי היה רציני, ולמרות מאמציהם לא גוייסתי. וכך עברתי שלושה מחזורי-איומים בזה אחר זה. בכל פעם כשמגיע היה יום-הגיוס. היו הבחורים נפרדים ממני ונוסעים לבקו"מ (בסיסקיליה-רומיון של צה"ל), ואני הייתי נשאר בכלא ומקווה: שראשיתו בא. אולי בפעם הבאה יקחו גם אותי. אין לי תלונות — ידעתי גם ידעתי כמה מאמצים הושקעו בעניין גיוסי צה"ל, עליידי אותם אנשים יקרים שטיפלו בך, ולעולם אהיה אסיר-תודה להם. במיסגרת קבוצות-הגיוס נהגנו לצאת למסעות מחוץ לכלא, לשירות-לאומי בקיבוצים, ולסדר- רות-אימונים שונות בבסיסי צה"ל.

את העולם החופשי בחוץ, לפגוש אנשים מהישוב, לראות שמקבלים אותי בחברה ולחוש שיש לי אפילו הצלחות, בקיבוצים התיידדתי עם-הרבה חבר'ה, נפגשתי עם

כאותה חופשה, כשהסתובבתי ברחוב דיזנגוף, קרה לי מיקרה מור. נתקפתי כמעין "שיכרון-חופש", או משהו דומה. הלכתי ברחוב עם חברתי, ופיתאום ראשי התחיל להסתובב. ממש פחדתי שאני עומד לאבד את הכרתי. הייתי חייב להתישב על ספסל, במשך כשעה, עד שהתרגלתי למצב. אין ספק שהמעבר מחיי-הכלא לחיי- הלילה של דיזנגוף היה חד מדי, וזו היתה השפעתו.

כך, שיכור מטעם החופש, חזרתי אל בין החומות, לרצות את המשך המאסר. באותו זמן קרם עור וגידים רעיון גיוסם של אסירים שפוטם מהכלא לצה"ל. הוקר- מה קבוצת גדנ"ע נסיונית, שפעלה כחודש וגוייסה. בקבוצה שבאה אחריה נטלתי גם אני חלק פעיל. יחד עם כולם עברתי אימונים קשים ותרגילים מפרכים. רבים נשרו מקבוצת-הגיוס. כיוון שלא עמדו בתנאי הלחץ. אכן הופעל לחץ פסי קשה, אך הלחץ הנפשי היה קשה שביעתיים. בקבוצות-הגיוס השתדלו לשבור את הי- עברייני, ולבנות במקומם אדם חדש.

בדר-כלל היינו מארגנים לסרבן כזה, מיספר אנשים שילבישו עליו שמיכה בר- לילה, והוא היה מקבל מנה כזו שלא היה חוזר לסרוו לעולם. אך הוא היה נשאר איתנו ולא נופל לידי ההנהלה.

גם עם מדריכי הגדנ"ע הייתי ביחסים טובים, כי גם הם וגם המדריך החברתי היו עבורי אנשי-שיחה נעימים. אחד התעי- נגות הגדולים שלי היה לשבת עימם ולנהל שיחה כבן-אדם תרבותי.

לשכב עם ידידה

ב שכב יותר מאוחר הקים המדריך החברתי קבוצה טיפולית, שעסקה ב- דינמיקה קבוצתית. היינו כעשרה חבר'ה, והיינו מתכנסים מדי פעם לשיחות. דיברנו על כל מה שעלה בראשינו, אך כל מה שנאמר היה במיסגרת קבוצתית, ולא הועי- בר הלאה.

השתדלנו לחדור איש לנפש רעהו, לה- גיע להבנה מלאה אחד עם השני, כל אחד חשף את עצמו ואת בעיותיו, ובדרך זו

אחרי זמן קצר הגיעו עובדים חדשים לכלא, שבאו להיות מדריכים חברתיים. הופיע גם קצין-צבא וסמל, שאירגנו בכלא חוגי גדנ"ע.

עם אחד המדריכים התיידדתי מאד, ועקב הניסיון שהיה לי במקום התחלתי ללמד אותו איך "אוכלים" את העניין הזה ששמו אסירים.

הוא היה צעיר ושאפתן, ולפיכך קיבל לידי את האחריות על המחנה הפתוח ושינה את צורתו לבלי כזר. נסללו שבילי- בטון, ניסעו פרחים ושתילים, ובשלב מאו- חר יותר בנו גם גן-חיות קטן. מסביב לביתנים הוקמו גדרות נאות מעצים, והי מקום קיבל גיביון של מחנה-ינופש. הובא רדיו, ואותו מדריך הביא פטיפון ותקלי- טים, ובשני חדרים של אגף הכלא, ייסד דיסקוטק קטן, וחזר-תרבות עם ספריה ומישחקים.

* הכוונה לצעיר שהוזכר בפרק הקודם של היומן. (העולם הזה 2137) באותו פרק תיאר קריב מעשה-סדום אכזרי (ההלי- קופטר) שבוצע באסיר עליידי ארבעה אסי- רים אחרים. הצעיר נבעל עליידי אסיר אחד והוכרח לאונן לשלושת האזורים.